

ת"פ 54188/09/16 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד רועי בקלו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 54188-09-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' בקלו(עציר)
בפני כב' השופט עידו דרויאן-גמליאל

המאשימה פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
ע"י ב"כ עו"ד שויביץ

נגד

רועי בקלו (עציר)

הנאשם ע"י ב"כ עוה"ד אשכנזי וסוקר

הכרעת דין

בכתב האישום שהוגש בחודש ספטמבר 2016 הואשם הנאשם בעבירות של הפרת הוראה חוקית (שבתום מסכת התביעה הופטר ממענה לה, לפי החלטה מיום 6.7.17) ושל החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

רקע ועובדות שאינן במחלוקת:

1. מקום התרחשותם של האירועים הנדונים הוא במגרש חנייה או חניון ברחוב ענטבי, סמוך לתחנה המרכזית החדשה בתל-אביב, המוכר למשטרה כמקום בו מתנהל סחר בסמים.
2. ביום 12.9.16 החל משעה 16:40 התקיימה תצפית משטרתית ממיקום חסוי^[1] על החניון: במקום מתקיימות תצפיות שגרתיות, והפעם התקבל מידע מודיעיני מאותו יום שייחס לנאשם סחר בסמים במקום [נ/4].
3. בתצפית-גופא היו השוטר דוד רצאבי ושוטרי מג"ב עמית מיכאלי, בן ארינוב ועמית זוארץ; "צוות הסגירה", שהמתין ברכב סמוך למקום, היו שוטרי מג"ב קורל כהן שפיקדה על הצוות, קסה גטצ'או, רועי מוכתר, דניס טקצ'נקו ונוי רוקח.
4. הנאשם היה בחניון. לאחר שרצאבי הורה לצוות הסגירה לעצור את הנאשם, רדף הצוות אחרי הנאשם שנמלט, עד שעצר אותו בשעה 19:10 בסמוך לחניון (הנאשם מאשר כי נמלט, אך הסביר כי לא ידע שמדובר

באנשי משטרה).

5. התצפית לא תועדה בהסרטת וידיאו, וביום 15.9.16 נערך 'שחזור' שבו צולם ממקום התצפית החסוי החניון, לפי הדרכתו והסבריו של רצאבי [תקליטור ת/8].

האישום ותשובת הנאשם:

1. לטענת התביעה, הנאשם החזיק בחניון הרואין במשקל כולל של 23.5101 גרם נטו, מחולק ומוסתר באופן הבא:

א. שתי שקיות ובהן 20 מנות במשקל כולל של 15.558 גרם נטו, בגרב בתחתית עמוד תומך בגדר החניון;

ב. 7 מנות במשקל כולל של 4.3729 גרם נטו, בשתי כוסות קרטון ליד רכב חונה בחניון;

ג. שקית ובה 4 מנות במשקל כולל של 3.5792 גרם נטו, אותה החזיק הנאשם על גופו והשליך אותה כשהבחין בשוטרים שמגיעים לחניון;

2. הנאשם אישר כי היה במקום, אך הכחיש קשר לסמים שנתפסו: לטענתו שוטט במקום בתקווה לקבל מנת סם, ונמלט כשראה שרודפים אחריו. משהבין כי מדובר בשוטרים, עצר.

3. עוד טענה ההגנה כי למעשה לא הוכח כדבעי שהחומר שהחזיק הנאשם, לטענת התביעה, הוא הרואין, וזאת לנוכח פגמים חמורים בשלשלת המוצג - העברת החומר שנתפס מהתחנה למעבדת הסמים בירושלים - השוללים יכולת לקבוע כי החומר שנתפס הוא החומר שנבדק.

עיקר הראיות הנדרש להכרעה:

1. שוטרת מג"ב **עמית מיכאלי** [ע"ת 2] רשמה דו"ח ביום האירוע [ת/18] והעידה:

א. בדו"ח רשמה העדה כי במהלך פעילות יזומה, יחד עם רצאבי, שהתה בתצפית על החניון המוכר לה כמאתר סמים. היה אור יום והמרחק לחניון היה כ-25 מטרים. העדה הבחינה בנאשם בבירור, פנים ולבוש, וראתה אותו כשהוא הולך ליד רכב ברלינגו, מתכופף ומוציא מתוך עמוד גרב קטנה ואפורה, מוציא ממנה משהו ומחזיר את הגרב למקומה. העדה קראה לרצאבי שהיה מספר מטרים לידה, והוא אישר שגם הוא מבחין במעשי הנאשם. הנאשם הלך מרחק קצר וליד רכב אדום הכניס שקיות קטנות לכוס קרטון, לתוכה הכניס כוס נוספת, ולאחר מכן הניח את הכוס על הקרקע, דרך עליה והשאיר אותה במקום. הנאשם הלך עד שנעלם מאחורי גדר איסכורית לבנה של מבנה סמוך המשמש כנסייה לאריתראים. רצאבי הודיע בקשר לצוות התגובה, ולאחר מעצרו של הנאשם הורה לעדה לרדת לחניון ולמנוע גישת אנשים למקום. העדה מצאה את הכוסות במקום שראתה מהתצפית, וברווח בין שתי הכוסות, שהיו אחת בתוך

השנייה, מצאה 7 מנות סם, אותן שקלה בתחנה. את מנות הסם סימנה העדה כ"ע. מ. 1" והכניסה לשקית מוצג T0315987 ואת הכוסות סימנה כ"ע. מ. 2" והכניסה לשקית מוצג T0315966. את שתי שקיות המוצג מסרה העדה לחוקר יניב קינק;

ב. בחקירתה הנגדית מסרה העדה כי פעולה זו היתה מהראשונות שביצעה כשוטרת, זמן קצר לאחר סיום הטירונות שלה. את המקום הכירה מסוירים להכרת השטח שבהם השתתפה, שבאחד מהם גם ראתה את הנאשם - רצאבי הוא שאמר לה בתצפית, שהנאשם הוא אותו אדם שראו בסויר. ההנחיה היתה לצפות ולראות אם קורה אירוע של סחר בסמים, אך לא אמרו לה להתמקד באדם מסוים. העדה אישרה, שציון המרחק שרשמה איננו מדויק אלא נשען על הערכתה. העדה, חסרת ניסיון אז, נעזרה בשוטר שלא היה באירוע בניסוח הדו"ח. העדה זכרה מעט מאוד מהאירוע, ולא ידעה לומר אם השתמשה במשקפת, או אם היו בכלל בתצפית משקפת ומסרטה, מה היתה השעה בה ראתה את הנאשם, ומה היה מצב האור;

2. השוטר **דוד רצאבי**, רשם דו"ח ביום האירוע (שלא הוגש עקב התנגדות ההגנה) ומזכרים, והעיד:

א. מזכר מיום האירוע [נ/2], בו רשם העד כי המעצר בוצע ב-19:10 אך התצפית החלה ב-16:40, כך שהיה עדיין אור יום והעד יכול היה להבחין בבירור בנאשם ובמעשיו. עוד רשם העד, כי במהלך התצפית ראה את הנאשם נפגש עם נרקומנים רבים ומחליף עימם דברים, ואף נראה כשהוא "כל פעם הוציא ממקום אחר עד שהגיע לנקודה בה ראיתי בבירור ובוצע המעצר";

ב. מזכר לא מתוארך [נ/4] בו רשם שוטר אחר, אלעזר אדנה, את דברי העד שמסר כי הובאה מצלמה לתצפית אך עקב תקלה לא צולמו האירועים. מזכר זה נרשם לאחר ה"שחזור" המוסרט, כלומר לא לפני 15.9.16;

ג. מזכר לא מתוארך [נ/1], בו רשם העד כי השתמש במשקפת, "למרות שהטווחים היו קצרים והפעילות בוצעה כשעדיין אור יום". מזכר זה רשם העד לאחר דיון ראשון בעתירת ההגנה לגילוי ראיה, בעקבות שאלות בית המשפט, כלומר בין 29.3.17 לבין 2.4.17;

ד. במכתב מיום 24.5.17 [נ/3], כתבה ב"כ המאשימה כי בראיון ריענון הוסיף העד ומסר שממקום התצפית ביצע תצפיות נוספות במקרים אחרים, ושהתבלבל בין מקרים, ולכן טעה כשאמר שהמרחק בין התצפית למקום מעשי הנאשם היה 67.9 מטרים - הסתבר, שאמירה זו נגעה למדידת מרחקים שערך העד ביוזמתו באמצעות אקדח לייזר [פרוט', ע' 73];

ה. בחקירתו הראשית מסר העד:

מדובר היה בתצפית שגרתית, והעד נעזר במשקפת כדי לזהות את העברות הסמים, שנעשות במנות קטנות. כך ראה את הנאשם מגיע לגדר החניון, מתכופף ומוציא גרב, ומהגרבו מוציא שקית שפתח, הוציא ממנה מספר מנות, ושם אותן בכוס קפה מפלסטיק. את הגרב החזיר הנאשם למקומה - תחב אותה לתחתיתו של עמוד בגדר, את הכוס השליך לקרקע, והלך מהמקום עם משהו ביד, שהעד לא יכול היה להבחין בטיבו.

לאחר מכן התקדם הנאשם לכיוון מבנה סמוך, בו פועלת כנסייה, ונעלם מעיני העד. כשראה העד שהנאשם עומד לצאת משדה הראייה שלו, הקפיץ את צוות התגובה למעצר, ראה אותם רצים לכיוון הכנסייה, אך לא ראה את מהלך המרדף והמעצר. אחרי שקיבל הודעה בקשר על המעצר, נשאר העד בתצפית לוודא שאיש לא מתקרב למקום הטמנת הסמים, ושלח את השוטרת מיכאלי להשגיח על המקום. אז ירד גם העד. הגרב והכוסות צולמו על-ידי השוטר ארונוב, העד תפס את הגרב ובה 'גולות' של סם, ומיכאלי תפסה את הכוסות. הן המקום והן הנאשם מוכרים היטב לעד. להערכתו, המרחק בין התצפית לחניון הוא כשישים מטרים, אף שבדו"ח (שלא הוגש) רשם כעשרים מטרים, ולמעשה קשה מאוד לדעת על-סמך מראה עיניים ללא מדידה. במזכר אחר מיום 15.9.17, שלא הוגש, העריך העד את המרחק כעשרים מטרים [ע' 65-66];

ו. בחקירתו הנגדית הובהרו העניינים הבאים:

העד אישר כי לפני יציאתו לתצפית קיבל מידע מודיעיני ולפיו הנאשם, שמוכר לו, סוחר בסמים במקום וחלק מהסם מוסתר ברחבת העפר של החניון [נ/4].

העד אישר שבדו"ח לא רשם שנעזר במשקפת, אף שמוכן לו שזה פרט מהותי, וציין שלכל תצפית לוקחים משקפת. את המזכר בעניין המשקפת [נ/1] רשם לבקשת חוקר שאמר לו "שלא ציינתי שהיתה משקפת וצריך לתת הבהרה לזה". העד עמד על דעתו, שהוא זוכר שבאירוע קונקרטי זה היתה עמו משקפת. מכל מקום, ניתן היה לראות את הנאשם ומעשיו ללא משקפת, אף שעם משקפת רואים כמובן טוב יותר. לדבריו, היה נראה לו מובן מאליו שהכל יודעים שתצפיות מבצעים עם משקפת, ולכן לא ציין את השימוש במשקפת גם במזכרי ההבהרה שרשם, עד שהתבקש להתייחס לכך מפורשות.

העד לא זכר, אם היתה מסרטת וידיאו בתצפית, אם נעשה בה שימוש ואם פעלה, ואף לא זכר את השיחה עם השוטר אדנה בה מסר-לכאורה שהאירוע לא צולם עקב תקלה במסרטה [נ/5]. העד מסר, שבדרך-כלל הוא לוקח לתצפית מסרטה, אם יש זמינה.

העד לא זכר, למה ולבקשת מי הוסיף ורשם את המזכר בעניין אור היום [נ/2], ואישר שלפי התצלומים [ת/5] היה כבר חושך כשצולמו התצלומים לאחר המעצר ושמעשי הנאשם ניצפו דקות לא רבות קודם למעצר [ע' 68]. עדיין, העד עמד על טענתו שראה בביורר את הנאשם ואת מעשיו, אף שלא ידע לומר מה היתה רמת האור.

העד הסביר, שעל-אף שנראו פעולות של העברת דברים בין הנאשם לנרקומנים אחרים - כלומר, פעילות החשודה כסחר-ממש - לא הורה על מעצר הנאשם, כיוון שסחר קשה יותר להוכיח וממילא לא יעצר מי שמכר מנה. העד המתין אפוא למצב של 'מעצר איכותי' שבעקבות תפיסת כמות ממשית של סם. רק כשהבינו השוטרים היכן מקום המחבוא של הסמים, הזולה של הנאשם, בוצע המעצר. העד לא יכול היה לומר אם קודם למעשה שהוביל למעצר ניגש הנאשם לזולה, ואינו יודע מהיכן נטל הנאשם את מנות הסם שמכר לפי החשד. מחירה של מנה הוא 100 ₪, והעד לא ידע לומר היכן יתרת הפדיון של הנאשם, משנתפסו עליו כ-1,000 ₪ בלבד, אך שיער שמסר אותה למפעיל שלו, מבלי שהשוטרים הבחינו או מחוץ לשטח הראייה שלהם: עד לאירוע שהוביל למעצר, לא היה לשוטרים קשר עין רציף עם הנאשם.

העד אישר, כי קודם לראיון בפרקליטות ניגש שוב לחניון, מדד מרחקים באקדח לייזר כשהוא מתעד זאת

בוידאו, ואת הסרטון שלח לב"כ המאשימה באמצעות וואטסאפ. העד התקשה להסביר את סיבת המעשה, אישר ש"כנראה" עשה זאת כדי להבהיר לתובעת מה היה, ולבסוף הודה שהלך למדוד את המרחק בין מקום הנאשם לבין התחנה המרכזית [ע' 72]. העד התקשה להסביר את המניע למעשה זה, היחיד כדוגמתו שעשה אי-פעם, ואת מידת מעורבותו הוולונטארית בתיק, וטען שרצה שהפרקליטה "תקבל מושג", ותו לא.

3. השוטר **ליאור רותם** [ע"ת 1] צילם ביום 15.9.16 את ה"שחזור" [דו"חות ת/6 ות/7 ותקליטורים ת/8 ות/9]. העד העיד שאת המסרטה קיבל מידי רצאבי ומצא כי היא תקינה. ל"שחזור" זה ערך מועט מאוד וקשה ללמוד ממנו על מרחק התצפית מהחניון, מחמת משחקי זום.

4. שוטרת מג"ב **קורל כהן** [ע"ת 5] רשמה ביום האירוע דו"חות פעולה [ת/19] ומעצר [ת/20], והעידה:

א. בדו"ח הפעולה רשמה העדה כי הפעולה היתה יזומה, לפי ידיעה מודיעינית. צוות התגובה המתין ברכב כשהשוטרים לבושים במדי מג"ב מלאים, והעדה קיבלה מהתצפית בקשר דיווחים על הנאשם - לפי תיאור בגדיו - שמוכר כעוסק בסמים. רצאבי מסר בקשר שהנאשם הוציא משהו, החזיר, הלך כמה מטרים ושם משהו בכוס, וכעת הוא הולך לכיוון הכנסייה הסמוכה. רצאבי הורה "פעל" והצוות יצא מהרכב לכיוון הכנסייה. הנאשם ראה את השוטרים, ברח לכיוון הרחובות לבנדה ולוינסקי, וקפץ מעל הגדר. גטצ'או רץ אחריו מצד אחד, כשהעדה ושני אחרים רצים מכיוון שני. כשהגיעה לרחוב לוינסקי, ראתה העדה את גטצ'או עם הנאשם, שישב על המדרכה מאחורי עמוד. העדה ראתה 'דבר מה' שהיה מוטל מטרים ספורים מאחורי החשוד, וכשהתקרבה ראתה שמדובר בהרואין בתוך שקית ניילון שקופה, אותה נטלה. העדה עצרה את הנאשם, והיה זה בשעה 19:10 (לפי דו"ח המעצר ת/20). בתחנה פתחה העדה את השקית ומצאה 4 מנות סם, אותן סימנה כ"ק. כ. 1" והכניסה לשקית מוצג T0315985, שמסרה לחוקר יניב קיוק;

ב. בחקירתה הנגדית מסרה העדה כי את השקית ראתה כשני מטרים מאחורי הנאשם, אך אינה זוכרת את תנאי התאורה, אם היה אור או חושך, ולא ידעה לומר מדוע ממרחק כזה ראתה 'דבר מה' ולא זיהתה מיד את החפץ כשקית. לפי הזכור לעדה, היא הבחינה בשקית בעצמה, ואינה זוכרת אם שוטר אחר הפנה את תשומת לבה. ככלל, העדה זכרה מעט מאוד מהאירוע;

5. שוטר מג"ב **קסה גטצ'או** [ע"ת 3] רשם דו"ח ביום האירוע [ת/21] והעיד:

א. בדו"ח רשם העד כי היה בצוות התגובה, ושמע שצוות התצפית מסר בקשר שהנאשם "מתעסק בדבר מה". רצאבי ביקש בקשר מצוות התגובה לעצור את הנאשם ומסר את שמו ותיאור לבושו. העד ראה את הנאשם, וכשהבחין בו הנאשם - קפץ מעל גדר איסכורית לבנה והחל להימלט ברחוב לבנדה. העד דלק אחרי הנאשם, תוך שמירת קשר עין רצוף, ואחרי כעשרים מטרים "הבחנתי ב[נאשם] שהוא מועד תוך כדי שאני אחריו מספר מטרים בודדים, כ-4-5 מטרים, הבחנתי ב[נאשם] זורק מאחורי גבו שקית קטנה. תפסתי את ה[נאשם] ולאחר מספר שניות שאר צוות התגובה הגיע וסייע לי". העד הצביע לראש הצוות קורל כהן על השקית, והיא הרימה ותפסה אותה. העד ויתר שוטרי הצוות היו במדי מג"ב מלאים;

ב. בחקירתו הנגדית מסר העד כי פעולה זו היתה מהראשונות שביצע כשוטר. העד זכר מעט מאוד מהאירוע, אך ידע לומר שהמעצר בוצע באור יום. העד לא ידע לומר בוודאות אם הספיק לקרוא לנאשם "עצור משטרה" כשנמלט, אך אמר שהנאשם הסתכל עליו וברח. הנאשם זרק את השקית אחרי שהעד תפס אותו, כשמעד. השקית היתה קטנה, עגולה ולבנה;

6. שוטר מג"ב **בן ארונוב** [ע"ת 4] צילם במקום תצלומים, לאחר מעצר הנאשם [ת/5], והעיד:

א. בדו"ח רשם העד כי צילם מקומות בהם נתפס סם, לפי הוראות רצאבי: כוס הקרטון המעוכה, זרוקה על הקרקע עם יתר פסולת, צולמה במקום הימצאה ליד גדר רשת - תצלום חשוך למדי [1] ותצלום בסיוע פלש [4]; גרב אפורה צולמה במקום הימצאה בבסיס עמוד התומך בגדר רשת - תצלומים בסיוע פלש [3, 5]; תצלום של קטע מדרכה "שבו היה חומר החשוד כסם", בסיוע פלש [2];

ב. העד מסר שבתקופת האירוע היה חדש בתפקידו, כחודשיים-שלושה. את התצלומים צילם בטלפון שלו, עם פלש, אף שלדבריו היה עדיין אור יום;

7. שוטר מג"ב **רועי מוכתר** שהשתתף במעצר ערך חיפוש על הנאשם ותפס על גופו טלפון נייד וסך של 1,020 ₪ [ת/4, הוגש בהסכמה].

8. החוקר **יניב קיוק** קיבל את שקיות המוצגים מכהן ומיכאלי, גבה את הודעות הנאשם, ורשם דו"ח על התנהגותו:

א. בשעה 04:00 החליט קצין על מעצרו של הנאשם ובשעה 04:20 שלח העד טופס הודעה לסניגוריה ציבורית [פרוט', ע' 48]. בשעה 04:35 לקח העד את הנאשם מהתא לחקירה, והנאשם ביקש להתייעץ עם עו"ד. העד התקשר לבקשתו לעו"ד מסויים שאמר כי אינו מוכן להגיע וכי לא ישוחח עם הנאשם טלפונית שלא בפרטיות. הנאשם איים על העד, ובהמשך אמר כי אינו רוצה עו"ד [ת/3]. הודעתו הראשונה של הנאשם נגבתה בשעה 05:04, לאחר שהנאשם הוזהר כדין וחתם על נוסח האזהרה שבו גם יידוע על זכותו להיוועץ בעו"ד ולסניגור ציבורי [ת/א1]. מסירת ההודעה תועדה בהסרטה [ת/ב1]. הנאשם לא ענה כלל לשאלות החוקר;

ב. הודעתו השנייה של הנאשם נגבתה ביום 14.9.16, לאחר הארכת מעצרו. הנאשם הוזהר כדין וחתם על נוסח האזהרה שבו גם יידוע על זכותו להיוועץ בעו"ד ולסניגור ציבורי [ת/א2]. מסירת ההודעה תועדה בהסרטה [ת/ב1]. הנאשם לא ענה כלל לשאלות החוקר;

ג. העד תיעד במזכרים מפורטים את המוצגים שקיבל, רשם והעביר לארון המוצגים. החוקר ציין כי שקיות המוצגים התקבלו מהשוטרים כשהן אטומות [ת/14, ת/11, ת/13, ת/12]:

T0315984 ובה 20 מנות הרואין, התקבלה מרצאבי ונרשמה כפריט 78492278;

T0315985 ובה 4 מנות הרואין, התקבלה מכהן ונרשמה כפריט 78492286;

T0315986 ובה כוסות, התקבלה ממיכאלי ונרשמה כפריט 78492202 [ת/22];

T0315987 ובה 7 מנות הרואין, התקבלה ממיכאלי ונרשמה כפריט 78492289;

T0315991 ובה גרב, התקבלה מרצאבי ונרשמה כפריט 78492288 [ת/23];

טלפון נייד ו-1,020 ₪, התקבלו ממוכתר;

ד. ב-13.9.16 בשעה 04:00 - שמונה שעות בלבד לאחר המעצר - שלח העד את

המוצגים למז"פ, מלווים בטפסי לוואי למוצגים:

שלוש שקיות מוצג המכילות סם (T0315984, T0315985, T0315987) נשלחו למעבדת הסמים בבקשה לבדוק גם טביעות אצבע [ת/14];

שקית המוצג ובה הגרב (T0315991) נשלחה למעבדה הביולוגית [ת/12];

9. באותו יום 13.9.16, בשעה 13:29, התקבלו במשרד המוצגים של מז"פ שלוש שקיות מאובטחות וחתומות - T0315984, T0315985, T0315987. השקיות הועברו למעבדת הסמים. לפי תעודת הקבלה [ת/17], מוסרת המוצגים למשרד הרישום היתה מגי בובי - שאינה נזכרת במקום אחר ולא רשמה דו"ח או מזכר.

10. חוות דעת מעבדת הסמים [ת/10] נכתבה ביום 19.6.17, ולפיה התקבלו הפריטים הבאים במעבדה ב-14.9.16, נבדקו ונמצא כי מדובר בהרואין:

שקית מוצג מאובטחת ובה 20 אריזות פלסטיק סגורות בחום ובהן סם, מסומנת T0315984, פריט 78492278;

שקית מוצג מאובטחת ובה פיסת פלסטיק (הנזכרת לראשונה) ו-4 אריזות פלסטיק סגורות בחום ובהן סם, מסומנת T0315985, פריט 78492286;

שקית מוצג מאובטחת ובה 7 אריזות פלסטיק סגורות בחום ובהן סם, מסומנת T0315987, פריט 78492289;

11. הנאשם, ששתק בחקירותיו, העיד ביום 14.6.17:

א. בחקירתו הראשית טען הנאשם שהגיע 'לשוטט' במקום, אולי יקבל ממישהו מנת סם בחינם, שכן הכסף שהיה עליו נועד ל'תוכניות אחרות'. לדבריו, לא סחר ולא החזיק בסם. כשראה שרודפים אחריו ברח, כי לא הבין שמדובר בשוטרים, וכשהבין שאלו שוטרים עצר ונעצר. הנאשם לא הסכים לדבר בחקירתו, כי כעס על השוטר שלא נתן לו לשוחח בטלפון עם עורך הדין;

ב. בחקירתו הנגדית טען הנאשם כי אינו זוכר שנחקר גם פעם שנייה, לאחר שכבר נפגש עם עורך-דין, ולא ידע לומר מדוע לא מסר את גרסתו. לעניין הטענה שנמצא במקום כי קיווה לקבל סם בחינם, התקשה הנאשם להסביר את מקור התקווה הזו. הנאשם טען כי לא הבחין במדים של השוטרים שדלקו אחריו, ולמעשה הבין שהם שוטרים רק שתפסו אותו ועצרו

אותו, ולא נעמד מרצונו.

החזקת הסמים בכוסות ובגרב - דין ומסקנות:

1. שני עדים, אנשי משטרה, הם שהעידו על פעולותיו של הנאשם - מיכאלי ורצאבי, שהיו בתצפית.
2. עדותו של רצאבי, כפי שטענה ההגנה, אכן לוקה בפגמים ובתמיהות: שינויי הגרסה לעניין המרחק ממקום התצפית למקומו הנטען של הנאשם; פעולות החקירה שביצע ביוזמה נדירה ולא לחלוטין מובנת; היעדר תיעוד, חוזר ונשנה עד למשפט עצמו, באשר למציאות משקפת ושימוש בה; אי הבהירות, שלא הוסרה כלל, באשר למציאותה או היעדרה של מסרטת וידיאו; הצורך בריבוי מזכרי 'הבהרה', שספק אם הבהירו; וקיומו של חשש, ולו קל, שמא מתבלבל העד בעדותו בין האירוע דנן לאירועים נוספים.
3. בנוסף, מקשה ההגנה קושיה מרכזית - מה היו תנאי האור? האמנם היה בשעה 19:00 או סמוך לכך אור-יום? שהספיק לצורך זיהוי הנאשם ופעולותיו, מה-גם שמדובר בחפצים קטנים כאריזות סם, כוס וגרב? התצלומים שצילם ארונוב מלמדים כי לכאורה, בשעה 19:10 כבר היה צורך בפלש מחמת היעדר אור מספיק, וכך גם העובדה שכהן היתה צריכה להתקרב לחפץ כדי לזהותו כשקית.
4. ההגנה מוסיפה ומקשה: לא ניתן לראות פעולותיו של אדם המתכופף מאחורי מכוניות חונות, ותנאים אלו של חניון פעיל והומה, יחד עם תנאי האור, חייבים להטיל ספק בשיוך הסמים לנאשם; כיצד ניתן להאמין, שנרקומן כנאשם הפקיר כמות סמים כזו מושלכת; הכסף שנתפס על הנאשם אינו תואם פעילות סחר של כשעתיים וחצי לפחות;
5. לו היתה עדותו של רצאבי עומדת לבדה, אפשר ולטענות ההגנה היה משקל גדול ושמא אף מכריע, אך אין הדבר כך: שוטרת מג"ב הצעירה מיכאלי, שאינה קשורה לרצאבי בקשרי חברים-ליחידה ואף אינה משרתת אתו מאז, רשמה דו"ח ברור ומפורט דיו סמוך לאחר האירועים. בדו"ח זה ציינה במפורש מרחק מוערך ואת קיומו של אור יום. בדו"ח תיארה בפירוט את פעולותיו של הנאשם וכיצד היתה זו היא שהבחינה ראשונה במעשי הנאשם והפנתה את תשומת-ליבו של רצאבי (שהבחין עצמאית במתרחש). מדו"ח זה ניתן ללמוד כי לא היה זה רצאבי שכיוון בעורמה או בזדון את מיכאלי, ולא היתה כל סיבה מדוע מיכאלי תבחר להתנכל לנאשם דווקא, מכל הנרקומנים הזמינים שבמקום. בעדותה לא יכלה העדה להוסיף הרבה, אך ניכר היה שהיא מקפידה בתשובותיה שלא להוסיף ולא לומר מה שאינה זוכרת, גם היכן שמדובר היה באפשרות 'לחזק' את גרסת התביעה.
6. עדותה של מיכאלי נתמכת בעדויות נוספות: שוטרי צוות הסיוור כהן וגטצ'או שמעו בקשר ב"זמן אמת" את תיאוריו של רצאבי את מעשי הנאשם, לרבות ההטמנה בכוס. צוות זה גם קלט את הנאשם כמעט מהנקודה בה איבדה מיכאלי קשר עין אתו, עת עבר מאחורי גדר האיסקורית הלבנה.
7. לא מצאתי כל סימן לקשר-עוולה בין השוטרים כולם גם-יחד, לטוות עלילה מסובכת ורב-פרטים, מה-גם שאין בין דו"חות השוטרים התאמה מוגזמת המחשידה בתיאום. ללא קיומה של עלילת-זדון הכוללת גם 'שתילת' סמים, לא ניתן להסביר כיצד מיכאלי ורצאבי ראו את הנאשם מטמין סמים ומצאו את הסמים במקומות הטמנתם.

8. אני מוצא אפוא את דבריה של מיכאלי, כפי שתועדו בדו"ח שרשמה, ראויים לאמון מלא, הן בבחינה 'פנימית' של תוכן הדברים והן בבחינה 'חיצונית' ביחס לעדויות האחרות.
9. כך, אני מוצא שמיכאלי יכלה לראות ואף ראתה את פעולותיו הנטענות של הנאשם. מיכאלי עצמה בדו"ח שרשמה כאמור לאחר האירוע, וכך גם השוטרים גטצ'או וארונוב בעדויותיהם, מסרו כי היה אור יום בעת המעצר. אינני מוצא תמיהה בכך, שצילום סמוך לקרקע ובין מכוניות מצריך שימוש בפלש, ואין בכך משום ראייה לחוסר-יכולתה של העין האנושית להסתפק בתנאי אור אלו.
10. ההגנה מצידה הקפידה שלא להביא כל ראייה להיעדר אור, והקפידה ביותר שהנאשם לא יישאל ולא יענה בנושא זה בעדותו. כלומר, ההגנה נמנעה בידועין מלבסס טענתה באמצעות עד הזמין לה, שהיה במקום ובזמן הנטענים. המעיין בפרוטוקול הראיות והסיכומים, חייב להתרשם מהיסודיות של הסניגורים המלומדים, ולהסיק כי מחדל זה שורשו בכוונת מכוון ולא בהתרשלות.
11. גרסתו של רצאבי תזכה אף-היא לאמון, בחלקיה העיקריים התואמים לדברי מיכאלי.
12. משנתתי אמון בדברי השוטרים בתצפית, וכשהנאשם נמנע ממשירת גרסה מזכה בחקירתו, וגם בעדותו מסר למעשה גרסה כללית בלבד, אני קובע כי המאשימה הוכיחה מעבר לספק סביר את פעולותיו של הנאשם לעניין ההרואין שנמצא בגרב ובכוסות, אותו החזיק הנאשם.
13. למעלה מהצורך אוסיף: שוטרי התצפית לא טענו לקשר עין רציף עם הנאשם במשך כל שעות התצפית, ולכן אין בסיס לתמיהת ההגנה לעניין כמות הכסף או הסמים שנתפסו. מנגד, ודאי וודאי שקיים חיזוק ממשי לגרסת התביעה בעובדה שהנאשם נשא על גופו סכום כסף גדול, לא מסר כל הסבר למקורו ולמטרתו, וטען שלמרות-זאת שוטט במקום כדי לקושש מנת-חינם.

החזקת סם על גופו של הנאשם והשלכתו - דיון ומסקנות:

1. לכאורה סתר השוטר גטצ'או את עצמו, כשמהדו"ח ניתן להבין שסדר הדברים היה מעידת הנאשם, השלכת הסם, ואז לכידת הנאשם; בעוד שבעדות סיפר העד כי הסדר היה מעידה, לכידה והשלכה: סתירה זו אינה יורדת לשורש העניין, ואינה מלמדת דבר. העד עשה רושם אמין, במיוחד כאשר הודה כי אינו בטוח אם צעק לנאשם "עצור משטרה". מכל מקום, משהעד אישר כי אינו זוכר כמעט דבר מהאירוע, יש לקבל את סדר הדברים ככתוב בדו"ח, שנרשם סמוך לאחר המעשה.
2. סתירה נוספת, לכאורית, מצויה בין דברי גטצ'או לפיהם הצביע לכהן על השקית, לבין דברי כהן שתיארה בדו"ח שלה שהבחינה בעצמה בשקית. בסתירה-לכאורה זו אין דבר: מדובר באירוע מהיר, רב-משתתפים ומבלבל, כשצוות של מספר שוטרים עוצר את הנאשם. סביר מאוד שגטצ'או הצביע על השקית אך כהן לא שמה לב לכך וראתה ממילא את השקית בעצמה.
3. דברי השוטרים בצוות התגובה משתלבים זה בזה באופן שמאפשר ומחייב מתן אמון מלא בגרסתם.
4. אל מול דבריהם של השוטרים מצויה גרסתו הכבושה והמאוחרת של הנאשם, שלוקה בחוסר סבירות - האמנם

לא הבחין הנאשם במדיהם של שוטרים, הדולקים אחריו בקבוצה? יש לדחות גרסה זו.

5. אני קובע אפוא שהנאשם הוא זה שהחזיק בשקית ההרואין שהשליך, ושאותה הרימה ותפסה השוטרת כהן.

פגם בשלשלת הסם - דיון ומסקנות:

1. אין מחלוקת על-כך, שמתעודת הקבלה של הסמים במשרד המוצגים של מז"פ עולה, כי מוסרת המוצגים היתה מגי בובי: זו, לא בא זכרה בשום מסמך והיא גם לא תיעדה את פעולותיה מלקיחת הסם או קבלתו ועד למסירתו. טוענת אפוא ההגנה, כי לא ניתן לקבוע מעבר לספק סביר כי החומר שנתפס הוא זה שסוף-דבר נבדק ונמצא כסם. ועוד טוענת ההגנה לסימן ברור של אי-התאמה, או גרוע מכך: בחוות הדעת נרשם כי בשקית T0315985, שהכילה לפי הנטען ארבע מנות הרואין שהנאשם השליך ושנתפסו על-ידי כהן, נמצאה גם פיסת פלסטיק - פיסה שלא תוארה על-ידי כהן שתפסה את המוצג ואף לא על-ידי החוקר קיוק שקיבל את המוצג והעבירו למשלוח למז"פ.

2. פגם בשרשרת מוצג איננו פגם טכני, ויכול הוא אף לרדת לשורש העניין ולהוביל לזיכוי, כאשר נותר ספק סביר באשר לזהות החומר הנבדק כחומר שנתפס, או כאשר עולה חשש באשר לשמירת תקינותו של חומר 'רגיש', כדגימה ביולוגית. מחדל מתייעוד הולם של שרשרת מוצג יכול גם לפגוע בזכותו של נאשם להליך הוגן - זכות שהנה גם אינטרס ציבורי ראשון במעלה - כשנשללת יכולת ההגנה להתחקות אחר הטיפול בחומר והעברתו (ע"פ 987/02 מ.י. נ' זביידה (2004)).

3. מנגד, לא כל פגם בשרשרת מוצג מוביל מניה וביה למסקנות כגון דא, אלא יש לבחון מה תוצאתו בפועל של הפגם, האם בנסיבות העניין יש בו כדי לקפח את הגנתו של הנאשם, או להעלות ספק סביר בדבר אשמתו. לשון אחר - המסקנה לעולם נלמדת מעובדותיו של מקרה קונקרטי, לרבות מידת השכנוע בדבר הזהות של החומר שנבדק כחומר שנתפס, שיכולה להילמד מראיות שונות (ע"פ 5928/99 גלדסון נ' מ.י. (2005), פסקה 12; עניין זביידה הנ"ל, ע' 896; ע"פ 5390/96 אבו מדיעם נ' מ.י. (1999), פסקה 8ב.).

4. בענייננו לא אותגרה כלל, בחקירות הנגדיות של השוטרים התופסים ושל החוקר קיוק, טענתם של כל אלו כי שקיות המוצג נחתמו ונאטמו על-ידי התופסים, אף סומנו כדבעי. החקירה הנגדית הינה הכלי המרכזי בבחינת עדותם של עדים. כאשר נמנע צד מחקירתו הנגדית של עד בנקודה מהותית, חזקה שתשובות העד לא היו משרתות עניינו (בכפוף לחריגים אינם מתקיימים בענייננו), וראו ע"פ 38/61 יצחק נ' היו"מ, פ"ד טו, 514, 528; ע"א 260/82 סלומון נ' אמונה, פ"ד לח(4) 253, 258; ועוד.

5. ואילו אותה "פיסת פלסטיק" חשודה, נמצאה בבדיקת[2] כאחת מאריזות הסם: מדובר באריזת ניילון, שהבודק דייק ומכנה אותה 'פלסטיק' כפי שכינה את יתר האריזות[3].

6. התעודה המעידה על קבלת השקיות החתומות והמאובטחות במז"פ הוגשה בהסכמה, וכך גם חוות הדעת בה מתוארות השקיות שהגיעו לידי הבודק כמאובטחות. טיבה של שקית מוצג משטרית, כפי שניתן לראות במוצג ת/25, מונע אפשרות לפתיחתה ללא קריעה או חיתוך ואת סגירתה החוזרת (אלא באמצעי מרמה מתוחכמים, שאינם בגדר הסביר בענייננו).

7. עובדות אלו, של הגעת שקיות המוצג אטומות וללא פגם לבודק, יחד עם ההתאמה המלאה במספרי השקיות הכפולים (מספר השקית ומספר הפריט), ויחד עם ההתאמה המלאה של התוכן לרישומים, משכנעות מעל לכל ספק כי המוצגים שנתפסו הם אלו שהגיעו לידי הבודק (והשוו לדוגמה ת"פ (מחוזי ב"ש) 37165-03-16 מ.י. נ' קריחלי (2017)).⁽⁴⁾

8. אני קובע אפוא כי הוכח כדבעי כי החומרים אותם החזיק הנאשם, כמיוחס לו בכתב האישום, היו סם מסוכן מסוג הרואין.

טענות "הגנה מן הצדק" ומחדלים חקירתיים:

1. טענות מסוג זה, הנשמעות כיום כמעט בכל תיק ולנוכח כל בדל-אפשרות לפעולה מיטבית שלא בוצעה בעתה, הועלו גם כאן:

א. נטען לאכיפה בררנית, משלא נעצרו מבצעי עסקאות-סמים אחרים במקום: טענה זו תידחה מחמת היעדר תשתית ראייתית לביסוסה, ולנוכח הסבריו של רצאבי שהמטרה אינה מעוניינת בתפיסת סוחר קטן ומנתו, אלא בתפיסת כמות משמעותית, שיש עמה הפרעה של-ממש בשרשרת הסחר בסמים;

ב. נטען למחדל חקירתי שבאי-תפיסתן של מצלמות באזור: טענה זו תידחה, משלא הניחה ההגנה תשתית, ולו תחילית, לטענתה כי היו מצלמות במקום וכי אפשר וקלטו דבר-מה לזכות הנאשם. מכל מקום, מסכת הראיות שבפניי אינה מותירה פתח לקיום ספק, שיש בכוח המחדל הנטען ליצור (והשוו ע"פ 3669/14 גולן נ' מ.י. (2016); ע"פ 2697/14 חדאד נ' מ.י. (2016); ע"פ 7255/14 אנטקלי נ' מ.י. (2016); ע"פ 8754/13 סעדה נ' מ.י. (2014); ע"פ 5956/08 אל עוקה נ' מ.י. (2011), פסקה 17 לדברי הש' הנדל);

2. מטעמים דומים נדחות גם טענות נוספות מסוג זה, כגון אי-ביצוען של בדיקות ט.א. לשקיות הסם, מחדל מלבדוק ולתעד את המרחק בין התצפית לבין המקום, מחדל מלבדוק קשרי טלפון של הנאשם לאחרים, הימנעות השוטרים הנוספים מלרשום דו"חות והמחדל שביציאה לתצפית עם מצלמה לא תקינה, ואף פגיעה בזכות ההיוועצות.

סוף דבר:

אני מרשיע את הנאשם, לפי עובדות כתב האישום שהוכחו מעבר לספק סביר, בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

ניתנה היום, י"ט תמוז תשע"ז, 13 יולי 2017, במעמד הצדדים.

עמוד 11

[1] בתיק תעודת חיסיון, וביום 2.4.17 נדחתה עתירת ההגנה לגילוי ראיה, לאחר שהתביעה הבהירה שני עניינים: טענת השוטר רצאבי כי השתמש במשקפת בתצפית, ולעניין הידיעה המודיעינית - מועד קבלתה (יום האירוע) ומזכרו של רצאבי שקיבל את תוכנה מרכז מודיעין;

[2] לבקשתי בהחלטה שהועברה לצדדים, הובאו המוצגים ת/22 - ת/25 לעיוני שוב ביום 12.7.17;

[3] "ניילון", שם שתחילתו במותג מסחרי ושהורחב בשימוש עממי לכל יריעת פלסטיק, הוא למעשה פלסטיק - סוג של פולימר סינטטי או חצי-סינטטי;

[4] הוגש ערעור שטרם נשמע;